

Uwagi

Scenariusz prelekcji-widowiska jest montażem różnorodnych materiałów podzielonych na pięć części oraz epilog.

Aby móc zorientować się w tekstach wykorzystanych w prelekcji oraz dotrzeć do nich, podano nazwiska świadków oraz adresy bibliograficzne. Brak źródła wskazuje na proveniencję różnorodną lub nieznaną, nie świadczy jednak o braku wiarygodności cytowanej wiadomości.

Kroniki lokalne i towarzyskie, dane o przedstawieniach, przyjazdach, wyjazdach, spotkaniach, publikacjach, recenzje oraz komentarze pochodzą przede wszystkim z dziennika „Comœdia”, w owym czasie jedynej paryskiej gazety całkowicie poświęconej światu widowisk.

Pozostałe informacje i detale pochodzą z gazet: „Candide”, „Ciné-France”, „Cinémonde”, „Debats”, „Le Figaro”, „Journal de Genève”, „L’Humanité”, „Intran”, „La Liberté”, „Le Matin”, „Paris-Nouvelles”, „Paris Soir”, oraz z periodyków: „L’art vivant”, „Carnet”, „Ecouter”, „Feuilleton de l’Information”, „L’Illustration”, „Je suis par tout”, „Jeux”, „Tréteaux et personnages”, „La Nouvelle Revue Française”, „La Petite Illustration”, „Pour Vous”, „Revue des deux mondes”, „La Revue du Cinéma”, a także z „Vu” – wszystkie z rocznika 1931.

Poza tym rozproszone cytaty z Aragona, Baudelaire’a, Naville’a, Nietzschego, Pirandella, Préverta, Rimbauda oraz Valéry’ego. Teksty często dostosowywano do kontekstu,

a czasem dodawano do nich szczegóły pochodzące z innych źródeł – ten rodzaj pracy, niezbędny przy wybranym gatunku literackim, można by określić dosłownie jako edycję krytyczną.